

Asia C-231/05

Oy AA:n vireille panema asia

(Korkeimman hallinto-oikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Sijoittautumisvapaus – Tuloverolainsäädäntö – Konserniavustuksena maksettujen summien vähennyskelpoisuus yhteisön verotuksessa – Se, että myös avustuksen saajana olevan yhteisön kotipaikan on oltava kyseisessä jäsenvaltiossa

Julkisasiamies J. Kokottin ratkaisuehdotus 12.9.2006 I - 6376

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.7.2007 I - 6393

Tuomion tiivistelmä

1. *Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Sijoittautumisvapaus – Perustamissopimuksen määräykset – Soveltamisala*
(EY 43 ja EY 56 artikla)

2. *Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Sijoittautumisvapaus – Verolainsäädäntö – Yhtiövero (EY 43 artikla)*

1. Lainsäädäntö, joka koskee vain konsernin sisäisiä suhteita, vaikuttaa pääasiallisesti sijoittautumisvapauteen, joten sitä on tutkittava EY 43 artiklaan nähden. Vaikka kyseisellä lainsäädännöllä olisi rajoittavia vaikutuksia pääomien vapaaseen liikkuvuuteen, tällaiset vaikutukset olisivat väistämätön seuraus mahdollisesta sijoittautumisvapauden rajoittamisesta, eivätkä ne ole peruste sille, että kyseistä lainsäädäntöä tutkittaisiin EY 56 artiklan kannalta.

(ks. 23 ja 24 kohta)

2. EY 43 artiklan kanssa ei ole ristiriidassa jäsenvaltion lainsäädännöllä perustettu järjestelmä, jonka mukaan tytäryhteisö, joka asuu tässä jäsenvaltiossa, voi vähentää veronalaisesta tulostaan emoyhteisölleen antamansa konserniavustuksen vain, jos emoyhteisön kotipaikka on tässä samassa jäsenvaltiossa.

Maassa asuvien tytäryhtiöiden erilainen kohtelu niiden emoyhtiön kotipaikan

mukaan on tosin sijoittautumisvapauden rajoitus, kun sillä tehdään tämän vapauden käyttäminen vähemmän houkuttelevaksi muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille yhtiöille, jotka saattavat tämän johdosta luopua tytäryhtiön hankinnasta, perustamisesta tai pitämisestä jäsenvaltiossa, joka säättää tällaisesta toimenpiteestä.

Kun otetaan huomioon tarve varmistaa verotusvallan tasapainoinen jakautuminen eri jäsenvaltioiden välillä ja tarve välttää veronkierron vaara, ja kun niitä tarkastellaan yhdessä, on kuitenkin todettava, että tällaisella järjestelmällä tavoitellaan perustamissopimuksen kanssa sopusoinnussa olevia perusteltuja päämääriä, jotka liittyvät yleistä etua koskeviin pakottaviin syihin.

Jos nimittäin katsottaisiin, että rajat ylittävä konserniavustus voitaisiin vähentää antajansa veronalaisesta tulosta, seurauksena olisi, että konserni voisi vapaasti valita jäsenvaltion, jossa tytäryhteisön voitot verotetaan, siirtämällä voitot pois kyseisen tytäryhteisön veron määräytymisperusteesta, ja silloin, kun tätä avustusta pidetään veronalaisena tulona avustuksen saajana olevan

emoyhteisön jäsenvaltiossa, sisällyttämällä ne emoyhteisön veron määräytymisperusteeseen. Tämä vaarantaisi itse järjestelmän, joka koskee verotusvallan jakautumista jäsenvaltioiden välillä, koska konsernin tekemän valinnan mukaan tytäryhteisön jäsenvaltion olisi luovuttava oikeudestaan verottaa kyseisen tytäryhteisön asuinmaana tytäryhteisön tuloa, ja tämä tapahtuisi mahdollisesti emoyhteisön kotipaikan jäsenvaltion hyväksi.

Lisäksi mahdollisuus siirtää tytäryhteisön veronalainen tulo emoyhteisölle, jonka kotipaikka on jossain toisessa jäsenvaltiossa, merkitsee vaaraa siitä, että täysin keinotekoisilla järjestelyillä konsernissa tehdään tulosiirtoja yhteisöille, joiden kotipaikat ovat jäsenvaltioissa, joissa sovelletaan pienimpiä verokantoja tai joissa tätä tuloa ei verotettaisi.

(ks. 39, 43, 56, 58, 60 ja 67 kohta sekä tuomiolauselman)